

Ο Άγνωστος Άγιος των ημερών μας, Γέροντας Παγκράτιος Μπομπόλης

[/ Γενικά](#)

Όσιος Γέροντας Παγκράτιος Μπομπόλης

Γεννήθηκε στην Παλιομάνινα Ξηρομέρου το 1922. Πατέρας του ήταν ο Κωνσταντίνος Μπομπόλης, ψάλτης της εκκλησίας της Παλιομάνινας και μητέρα του η Κωνσταντίνα Μπομπόλη. Είχε δύο αδελφές την Ευδοξία (Παρθενία) και την Γεωργία.

Είναι γνωστό ότι προερχόταν από πνευματική οικογένεια. Από μικρός ασχολούνταν με αγροτικές δουλειές, ήταν ευσεβής και προσεκτικός στη ζωή του όπως μαρτυρούν άνθρωποι που τον γνώρισαν. Ο πατέρας του τον έπαιρνε συχνά στην εκκλησία και από παιδί άρχισε να δείχνει την αγάπη του για το Χριστό. Ο εμφύλιος πόλεμος τον βρίσκει φαντάρο. Όταν γύρισε στην Παλιομάνινα οι γονείς του ήθελαν να τον παντρέψουν. Ο Γέροντας Παγκράτιος αρνήθηκε και οι γονείς του δυσαρεστήθηκαν. Αγάπησε τον Χριστό και αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του σε αυτόν με το να ασπασθεί τον ισάγγελο μοναχικό βίο. Χειροτονήθηκε ιερομόναχος στον Άγιο Κωνσταντίνο Αग्रινίου και αρχικά πηγαίνει στην Ιερά Μονή Εισοδείων της Θεοτόκου στην Μυρτιά όπου παραμένει για 7 χρόνια. Έπειτα, μεταβαίνει σε

διάφορα μοναστήρια στην Ιερά Μονή Παναγίας Ρόμβου στο Περγαντί και καταλήγει στο ταπεινό μοναστηράκι του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου, δίπλα από το χωριό Δρυμός Βόνιτσας Αιτωλοακαρνανίας.

Στη συνοδεία του ήταν η κατά σάρκα αδελφή του μοναχή Παρθενία και άλλη μία εξ εγγάμων, η ευλαβής μοναχή Αναστασία. Παράλληλα διακονούσε...

το χωριό Δρυμός ως εφημέριος όπου με πολύ κόπο και με δική του προσπάθεια ανήγειρε λαμπρό ναό τιμώμενο επ'ονόματι του Αγίου Δημητρίου.

Διακονούσε τον πονεμένο άνθρωπο όπως μπορούσε, με την εξομολόγηση, την νουθεσία, την προσευχή και την ελεημοσύνη. Λόγω της «αδιάκριτης» ελεημοσύνης του έφθανε πολλές φορές να πέφτει θύμα εκμετάλευσης από επιτηδείους. Ήταν άνθρωπος αγάπης «απλός και καθαρός τη καρδιά». Δεν του άρεσε η πολυτέλεια, περπατούσε ξυπόλυτος και παρόλα αυτά τα πόδια του ήταν μαλακά σαν μικρού παιδιού. Είχε ακόμα το προορατικό και διακριτικό χάρισμα, όπως μαρτυρείται από πολλούς που τον γνώρισαν. Ήταν ευλαβής ιερέας και λειτουργούσε με συναίσθηση. Μαρτυρούν παιδιά που τον διακονούσαν στο Ιερό Βήμα, ότι δεν άγγιζε ποτέ την Αγία Τράπεζα και λειτουργούσε με δάκρυα. Δεν είχε πολυτελείς άμφια, ούτε αγάπησε τα οφίκια.

Όταν του άλλαξαν την μάσκα οξυγόνου, αντί να εκπέμπει δυσσομία λόγω του ειλεού, μύριζε λιβάνι. Εκεί, υπέκυψε και κοιμήθηκε οσιακώς στις 15 Νοεμβρίου 2006. Ο τάφος του βρίσκεται πίσω από το καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίου Δημητρίου, όπου διακόνησε ταπεινά για 30 χρόνια και έχει καταστεί προσκύνημα για την περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας αλλά και ευρύτερα. Σήμερα το μοναστήρι είναι γυναικείο όπως είχε προφητεύσει ο Όσιος Γέροντας πριν την κοίμησή του.

Ο Γέροντας Παΐσιος έλεγε χαρακτηριστικά σε Αιτωλοακαρνανές που τον επισκεπτόταν: «Γιατί έρχεσθε εδώ, εσείς έχετε τον Γέροντα Παγκράτιο. Σε αυτόν να πηγαίνετε».

Τον βίο του έχει συγγράψει και εκδόσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης πατήρ Παύλος Ντανάς.

Αν και άγνωστος στους πολλούς, ο Γέροντας Παγκράτιος είναι ένας Άγιος των ημερών μας.

Την ευχή και τις πρεσβείες του να έχουμε, αμήν.

Πηγή: orthodoxia-ellhnismos.gr